

[Statsministeren]

mehjælp for de ældre. Der er ikke grænser for ulykkerne, men vi skal jo også have kommunalvalg om et par uger.

Jeg går ud fra, at alle disse grimme, stygge karakteristika om ulykkerne, som relaterer sig til, at Socialdemokratiet troede, at det drejede sig om 10 mia. kr., er ord, vi aldrig kommer til at høre igen fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det har måske ikke været nyheder, der har været flest af i denne debat, men vi fik da i hvert fald lige en nyhed fra statsministeren. Nu forstår vi, at den del, som regeringen kalder konjunkturoverskud i forhold til kommunerne, ikke længere er et fast beløb, der skal bespares. Det er ikke den måde, som vi tidligere har fået det præsenteret på, og det er interessant, og det har vi selvfølgelig noteret os.

Jeg vil godt stille to spørgsmål om kommunerne til statsministeren.

Statsministeren siger, at da regeringen fremlagde sin første plan, bad vi kommunerne om at spare 7,7 mia. kr. Det har vi senere halveret, fordi vi efterfølgende har accepteret, at halvdelen dækkes igennem konjunkturreguleringen.

Spørgsmål 1: Kan statsministeren bekræfte, at den procent, man kræver kommunerne skal nedsætte skatten med, er den samme i det sidste udspil, som det var i det første udspil?

Spørgsmål 2: Hvor finder statsministeren dækning for halvdelen, altså de 3,8 mia. kr., som pludselig er dukket op, men som ikke fremgår nogen steder?

Hvad er det for nogle penge, statsministeren har anvendt? Kan statsministeren finde noget beløb på den nye plan eller på den gamle plan, hvor beløbet fremgår? Det er penge, der er taget ud af den blå luft.

Statsministeren ryster på hovedet. Når jeg er gået herop, er det, fordi jeg har spekuleret meget over den sag. Jeg har tænkt, at statsministeren må kunne forklare mig, hvor penge kommer fra, og det glæder jeg mig så til at få et svar på.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Stavad, som jeg har glædet mig over at se så utrolig mange gange på talerstolen i dag – beundringsværdigt – at begrebet konjunkturudvikling altid optræder i forhand-

lingerne mellem kommunerne og regeringen. Det er jo simpelt hen grundlaget for budgetterne. Hvordan bliver konjunkturudviklingen, hvordan bliver skattegrundlaget? Hvor mange procent går det op? Det er altid udgangspunktet, og derfor er der ikke noget underligt i, at regeringen i en økonomisk reform siger: Vi bygger på den forudsætning, at vi nu, fordi det kan forventes, at vi kommer igennem med nogle gode strukturløsninger af dansk økonomi, at der bliver et konjunkturopsving, og fortjenesten på konjunkturopsvinget, siger vi, kan kommunerne beholde. Det er også grunden til, at vi i økonomisk reform bygger på de samme 2 procentpoint, som vi gjorde i planen fra maj måned. Så enkelt hænger det sammen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er rigtigt, som statsministeren siger, at vi begge har været flittige gæster på talerstolen i dag. Jeg vil da godt takke for svaret, men det, der stadig står meget uklart for mig, er, hvorfor det konjunkturoverskud pludselig er opstået, fra regeringen udarbejdede sin første plan, og til regeringen nu udarbejder sin, det siger regeringen, fjerde plan. Hvis det er sådan, at der er et reelt konjunkturoverskud, som staten tidligere har forventet at inddrage til statskassen, og det må jo være tilfældet, burde det beløb fremstå i den gamle plan som et beløb, kommunerne afleverer til staten. Dette beløb eksisterer ingen steder i de papirer, vi og offentligheden har fået udleveret. Derfor må jeg stadig væk notere mig, at det er penge, der er dukket ud af den blå luft i perioden mellem maj 1989 og frem til oktober 1989. Det er da dejligt, at der sådan er frit flyvende penge, men det er jo et spørgsmål, om vi tør anvende dem, når de er så frit svævende, som de er.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Også her er svaret ganske enkelt. Jeg forstår godt, at hr. Stavad spørger.

Forklaringen er følgende:

Det var ikke regeringens hensigt, da vi udarbejdede planen, at kommunerne uden videre skulle kunne indkassere den forøgede skatteindbetaling som følge af konjunkturfurbødningen, men da vi så gerne både over for kommunerne og over for Socialdemokratiet ville imødekomme ønsket om at lægge en snævrere